

beslissing

B

Adv.

RECHTBANK LIMBURG

ONTVANGEN 24 JAN 2019

Zittingsplaats Roermond

Strafrecht

Parketnummer : 04/077476-92 (vordering verlenging TBS)

Datum uitspraak : 22 januari 2019

Tegenspraak

Beslissing van de meervoudige kamer op een vordering van het openbaar ministerie in het arrondissement Limburg

De op 5 november 2018 ter griffie van de rechtbank ingekomen vordering strekt tot verlenging van de termijn van terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege van

geboren te _____ op
thans verblijvende te
hierna te noemen

Raadsman is Mr. J.A.W. Knoester, advocaat kantoorhoudende te 's-Gravenhage.

1 De stukken

In het dossier bevinden zich onder andere:

- de vordering van de officier van justitie d.d. 25 oktober 2018;
- het advies van _____ Behandelcoördinator/GZ-psycholoog en _____, plv. Hoofd van de inrichting, directeur Patiëntenzorg, psychiater, beiden verbonden aan de inrichting waar betrokkene verblijft, d.d. 4 september 2018;
- de omtrent _____ gehouden wettelijke aantekeningen over de periode van 25 april 2017 tot 25 oktober 2017, 1 augustus 2017 tot 1 februari 2018 en 1 februari 2018 tot 1 augustus 2018;
- het proces-verbaal van de raadkamerzitting d.d. 27 november 2018;

De vordering van de officier van justitie houdt in dat de rechtbank de termijn van terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege zal verlengen voor de duur van twee jaar.

2 De procesgang

Bij vonnis van de toenmalige rechtbank Roermond d.d. 24 november 1992 is ter beschikking gesteld. De terbeschikkingstelling is toegepast ter zake van het meermalen met iemand beneden de leeftijd van zestien jaar ontuchtige handelingen

plegen, terwijl de veiligheid van anderen, dan wel de algemene veiligheid van personen het opleggen van die maatregel eiste.

De hiervoor genoemde delicten betreffen misdrijven die gericht zijn tegen of gevaar veroorzaken voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen.

De termijn van de terbeschikkingstelling is gaan lopen op 9 december 1992.

De terbeschikkingstelling is laatstelijk bij beslissing van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden d.d. 1 juni 2017 met twee jaar verlengd.

De vordering van de officier van justitie is behandeld ter openbare raadmierzitting van deze rechtbank van 27 november 2018 en 8 januari 2019. Ter zitting van 8 januari 2019 zijn gehoord de officier van justitie, _____, zijn raadsman en als deskundige _____, Behandelcoördinator/GZ-psycholoog bij FPC Pompestichting

3 Het standpunt van de inrichting

In voornoemd advies van het hoofd van de inrichting is, zakelijk weergegeven, onder meer het navolgende gesteld:

“Betrokkene is een _____ man die sinds 13 augustus 2013 verblijft binnen de langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg te _____. Betrokkene heeft in 1972 een tbs-maatregel opgelegd gekregen, vanwege het plegen van zedendelicten, welke in 1980 is beëindigd. In totaal is betrokkene tussen 1969 en 1992 dertien keer veroordeeld wegens ontuchtige handelingen met iemand benden de leeftijd van zestien jaar. Betrokkene is in november 1992 wederom ter beschikking gesteld. Omdat betrokkene niet gemotiveerd was voor behandeling en behandeling na een aantal jaren niet heeft geleid tot vermindering van pathologie en delictgevaar, wordt betrokkene in 1999 geplaatst op een afdeling voor Langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg in _____. In 2006 wordt betrokkene binnen de longstay-afdeling geplaatst in een zelfstandige woonunit _____ waar betrokkene tot aan zijn overplaatsing op 13 augustus 2013 naar de _____ heeft verbleven.

Er is bij betrokkene sprake van paranoïde persoonlijkheidsproblematiek, pedofilie, psychopathische trekken en een lichte verstandelijke beperking. Vanuit het verleden is gebleken dat dat deze hardnekkige problematiek onbehandelbaar is. Betrokkene is niet in staat om zijn eigen problematiek te reflecteren, aangezien hij continu bezig is met zijn eigen slachtofferschap in plaats van zijn daderschap. (...) Aangezien betrokkene geen openheid wil geven over het onderzoek waar hij mee bezig is, is er eind april 2018 besloten dat de verloven stil komen te liggen. Een verlovvoorwaarde is dat betrokkene openheid geeft over zijn gevoelens en gedachten, waaraan hij niet voldoet. Voorafgaande aan de behandelbespreking van 11 juli 2018 gaf betrokkene meer openheid over het onderzoek en zijn belevingswereld hieromtrent, aangezien de mentor meer contact met hem heeft gezocht. Zodoende is besloten dat betrokkene weer de mogelijkheid heeft om weer op verlof te gaan, zowel netwerk-, recreatief- als boodschappenverlof. De verloven verlopen zonder problemen.

Merkbaar is dat betrokkene afgelopen tijd meer negatief gestemd is, hij minder open en hij verschillende lichte incidenten heeft veroorzaakt. Dit ontstaat mede door het onderzoek waar

hij mee bezig is, waardoor zijn wantrouwen en achterdocht getriggerd worden, wat zijn invloed heeft in het contact met personeel. Betrokkene heeft dan ook de neiging meer zijn eigen gang te gaan en zich minder aan te trekken van regels en afspraken als die hem niet goed uit komen. Afgelopen jaren is het beeld van betrokkene dan ook niet verbeterd en eerder wat verslechterd. De persoonlijkheidsproblematiek van betrokkene is nog altijd onbehandelbaar en er is nog altijd sprake van een gebrek aan ziekte-inzicht, het externaliseren van de delicten en het feit dat betrokkene zich voornamelijk opstelt als slachtoffer in plaats van dader. (...) De pedofiele problematiek is nog altijd onbehandeld waardoor ervan uit gegaan kan worden dat deze nog altijd aanwezig is. Binnen de huidige setting wordt echter geen extra aandacht voor kinderen geobserveerd. Verwacht wordt wel dat wanneer betrokkene zelfstandig buiten zou functioneren, het delictgevaar nog altijd hoog ingeschat wordt.“

Geadviseerd wordt de terbeschikkingstelling te verlengen met twee jaar.

De deskundige heeft ter zitting bovengenoemd advies onderschreven. Zij heeft voorts - zakelijk weergegeven - verklaard dat de acceptatie van zijn ouderschap bij onbespreekbaar is gebleven in gesprekken met hem. De kliniek heeft op enig moment bij voor een andere insteek gekozen. Eerst hebben er slachtoffergesprekken met hem plaatsgevonden. Vervolgens wilde de kliniek de omslag maken naar het ouderschap. Dat laatste blijft voor erg moeilijk en heeft niet geleid tot meer zelfinzicht in de problematiek. blijft in het verleden hangen. In ligt de nadruk op de kwaliteit van leven in de kliniek. De kliniek heeft weinig zicht op de risicofactoren bij . De eerste stap moet zijn dat ; met de kliniek in gesprek gaat over zijn risicofactoren. De kliniek wil zicht hebben op wat er in hem omgaat. heeft een longstay-status en de is voor hem de enige plek waar hij geplaatst kan worden.

De zorgconferentie van eind december 2018 kon geen doorgang vinden en is nu gepland voor de eerste helft van dit jaar. Tijdens deze zorgconferentie zal met alle betrokkenen gekeken worden naar het toekomstperspectief van , naar de (on)mogelijkheden en de eventueel te ondernemen vervolgstappen.

Op dit moment schat de kliniek zijn situatie somber in. Het recidivegevaar is groot. De netwerkverloven in zijn nog niet opgepakt omdat ' onvoldoende openheid heeft gegeven. Er bestaan nog teveel onduidelijkheden. geeft ook geen openheid over het eigen onderzoek dat hij instelt naar zijn eigen misbruikverleden. Via het internet heeft hij hierover wel contact met zijn netwerkcontacten. Zijn post wordt niet bekeken. De , die hem daarbij ondersteunde, heeft het contact met . verbroken.

De onbehandelbaarheid van . heeft te maken met zijn persoonlijkheidsprobleem en zijn gebrek aan vertrouwen. heeft in het verleden meegewerkt en ook diverse trainingen gevolgd. Het is echter niet mogelijk gebleken naar zijn eigen aandeel (toevoeging griffier: ouderschap) te laten kijken. Het ontbreekt hem aan probleembesef. Een EMDR-behandeling heeft niet plaatsgevonden omdat daarvoor geen indicatie bestaat. In het verleden heeft er ook nooit een EMDR-behandeling plaatsgevonden. Met is uitgebreid gesproken over wat hij vroeger allemaal heeft meegemaakt. Ofschoon het verleden hem bezighoudt is er bij geen sprake van herbelevingen. Het is mogelijk dat in het verleden een trauma heeft opgelopen. Een EMDR-therapie kan worden overwogen.

4 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gepersisteerd bij de vordering. Daartoe heeft hij aangevoerd dat het recidiverisico nog onverminderd hoog is. is in het verleden vaak voor zedendelicten veroordeeld en de vele veroordelingen hebben hem er niet van kunnen weerhouden om niet opnieuw zedendelicten te plegen. Zijn persoonlijkheidsproblematiek staat een behandeling in de weg waardoor hij tot op heden niet is behandeld. In verband met zijn longstay-status zijn er voor maar weinig plaatsingsmogelijkheden. Hij kan alleen maar naar een andere kliniek gaan als hij kan worden behandeld. Behandeling van is echter alleen mogelijk als hij open is. Volgens de kliniek geeft ook geen openheid over het onderzoek dat hij instelt en zijn belevingswereld hieromtrent. juridiseert en externaliseert veel.

5 Het standpunt van de terbeschikkinggestelde en zijn raadsman

heeft aangevoerd dat het redelijk met hem gaat. Hij is van mening dat de terbeschikkingstelling beëindigd moet worden omdat hij geen kansen krijgt en de terbeschikkingstelling met dwangverpleging al veel te lang heeft geduurd.

is als kind met allerlei andere zaken in aanraking gekomen. Deze zaken worden nu tegen hem gebruikt. Hij wil met iemand kunnen praten die hij kan vertrouwen, iemand die niets met justitie te maken heeft en een betere kijk op de zaak heeft. heeft geen vertrouwen in wat de kliniek zegt en als er geen vertrouwen is, houdt het voor hem op.

wil vooruit en niet achterom kijken. Mensen kunnen veranderen. is van mening dat de kliniek de mensen zo lang mogelijk binnen wil houden. Hij zit de hele dag binnen in de kliniek en krijgt geen behandeling ofschoon hij wel behandeld wil worden in verband met zijn verleden. Voordat hij de longstay-status kreeg heeft hij ook geen behandeling gehad.

De kliniek heeft de verloven een tijdje stop gezet omdat men bang was dat hij zijn broer op het kerkhof tegen zou komen en dat het daar uit de hand zou lopen.

In tegenstelling tot de kliniek schat zijn situatie niet somber in. Tijdens de begeleide verloven zijn er immers ook nooit problemen geweest.

De raadsman heeft naar voren gebracht dat van mening is dat er door het openbaar ministerie en de rechtbank alleen maar naar de kliniek wordt geluisterd en dat zijn zaak als een hamerstuk zal worden afgedaan. is bovendien van mening dat het afgelopen moet zijn. Er is de laatste tijd meer boosheid, meer achterdocht en meer wantrouwen bij hem waar te nemen. Alle perspectief is weg. Mensen kunnen veranderen, maar hij kan dat vanwege zijn longstay-status niet laten zien. wil veranderen, maar dat ziet de kliniek niet zitten. Hij wil behandeld worden voor zijn slachtofferschap en pas daarna zijn daderschap aan de orde stellen. Op pagina 9 van het verlengingsadvies somt de kliniek 9 factoren op die bij een rol hebben gespeeld bij het delict. Bezien tegen de achtergrond is het dan ook niet zo vreemd dat het loopt zoals het loopt en is de door de deskundige bepleite openheid van niet zo belangrijk meer. wenst dat de terbeschikkingstelling wordt gestopt en dat het allemaal een tandje minder kan in een andere klinische setting.

De raadsman verzoekt de rechtbank de behandeling van de zaak aan te houden voor een periode van 3 maanden teneinde de mogelijkheden van een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging te laten onderzoeken.

kliniek. Zijn persoonlijkheidsproblematiek staat een behandeling in de weg waardoor hij tot op heden niet voldoende is behandeld.
Het verzoek om aanhouding wordt dan ook afgewezen.

De rechtbank stelt vast dat niet te verwachten is dat binnen één jaar gronden aanwezig zullen zijn die een beëindiging van de terbeschikkingstelling rechtvaardigen. De rechtbank is derhalve van oordeel dat een verlenging van de terbeschikkingstelling met een termijn van twee jaar op zich alleszins geïndiceerd zou zijn. De rechtbank zal echter de termijn van de terbeschikkingstelling met dwangverpleging van overheidswege verlengen met 1 jaar vanwege de nog (in februari of maart 2019) te houden zorgconferentie over .
De rechtbank wenst over de uitkomsten van deze zorgconferentie, in het bijzonder over de (on)mogelijkheden van behandeling (eventuele EMDR-therapie) en/of uitstroom, alsmede over het zich (meer) behandelbaar opstellen door ; ter zitting te worden geïnformeerd.

7 De beslissing

De rechtbank:

- verlengt de termijn gedurende welke . ter beschikking is gesteld met verpleging van overheidswege met één jaar.

Deze beslissing is gegeven door mr. _____, voorzitter,
_____ rechters, in tegenwoordigheid van
mr. _____, griffier, en is uitgesproken ter openbare zitting op 22 januari 2019.

Buiten staat

Mr _____ en mr. _____ zijn niet in de gelegenheid deze beslissing mede te ondertekenen.